

İnsanın Kendini Kitlemesi

Süryani edebiyatının ve ruhaniyetinin derin kalemi ve ekolu kabul edilen Nusaybinli Aziz Mor Afrem'in (303-373) şiir türünde, aklıyla düşündüğü gönlüyle yazdığı sayısız edebi ve ebedi yakarışı var. Süryani edebiyatının şiir ve düşünce dünyasına metafizik boyutlar kazandıran bu ölümsüz şahsiyet bir yakarışında şöyle yazmaktadır:

"ܡܕܝܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐܝܢܐ. ܐܡܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ!"

"Ya Rab, Cennete laik değilim. Cehennemi de istemem. İstedığın yere bırakıver beni!"

Özeleştirici niteliğindeki Aziz Mor Afrem'in bu deyişini anlamaya çalışırken, uzaklara bakan insanın kendine yakınlaşmasının, kendi kendini gözlemlemesinin, kendi kendini kitlememesinin ne denli önemli olduğunu fark ettim. Kendi kendini kitlemeyerek, samimi bir şekilde kendini gözlemleyebilenler, iç dünyalarında merhametli farkındalıkla buluşmaları kaçınılmazdır. Merhametli farkındalık orada, o içsel dünyada ruhun katmanlarına ve derinliklerine inen bir merdiven gibidir. Esas mesele bu merdiveni iyi kullanabilmenin yollarını öğrenmektir.

Çünkü ruh, içe/hakikate/sadeliğe/tamamlayıcı hizmete bakar.

Ruh, cemaldır. Ve bütün cemiller onun tecellisidir. Bütün iyilikler onun tesellisidir. Bütün erdemler onun canlanmasıdır. Bütün temizlikler onun bedenlenmesidir. Bütün estetikler onun hayatlanmasıdır. Bütün üretkenlikler onun kanatlanmasıdır. Bütün gelişmeler ve yenilikler onun şahlanmasıdır.

Ego, dışa/tahakküme/gösterişe/yargılayıcı hizmete bakar.

Ruh, ego/nefis bencilliğin çamurlarıyla kaplanınca, bütün cemalini ve ışıltılarını kaybeder. Ruhu kaplayan bu bencil çamurlar temizlenmedikçe, gerçek yaşamın parıltıları ortaya çıkmaz. Yüksek yaşam enerjisi olan sevgi gelişmez. Onun için ruhun anlamları insana sunulmuş nihai ve en büyük güvencedir. Bu anlamlar mayadır. Esas mesela bu mayanın cibilliyeti ve hamuru kabartmasıdır. Bu anlamların insanda çalışma alanı bulmasıdır. Benliğe işlenmesidir. Karakteri dönüştürmesi ve yapılandırmasıdır. İhtiras ve hırsları terbiye etmesidir. Negatif hisleri alt etmesidir.

Hayat, iyiliği ve gelişimi, yaşam enerjisinde egemen kılma anlamına geliyorsa, yaşamın gelgitlerinde ve çelişkilerinde ruhun manalarını yükseltecek söz konusu merdivene çok ama çok ihtiyaç var. Çünkü o merdiven, hayatın doğal döngüsünde akan yaşam enerjisinin pozitif akışını sembolize etmektedir.

Kötülükse, bu enerjinin (sevginin) yoksunluğudur. İyiliklerin yokluğudur. Onun için insanın aşmak zorunda olduğu içsel duvarlar ve dışsal bariyerler yaşam enerjisini bloke etmekten öte, iyiliği ve gelişimi de tıkamaktadır.

Toplumsal yaşam içinde kendimizi kilitmeden tıpkı bir nehir gibi doğal akmak, pozitif akışta olmak, merhametli farkındalığın gereklerini ve sevgi yasasını yerine getirmek demektir. Bu da insanın kazanması anlamına gelmektedir. **Çünkü cennet ve insanlık, soğuk ve karanlık boşluklarda değil. İnsanın içinden geçen düşüncelerin aydınlığındadır. Niyetlerin saflığındadır. Yolların genişliğindedir. Eylemlerin temizliğindedir.**

Unutulmamalıdır ki, hayatta doyum yok, TAT var.

İç huzuru ve iç doyumunu yakalamak için tadın farkındalığı içinde hayatımızı iyiliklerle zenginleştirmenin yollarını aramak, ruhun anahtarlarına sahip olmakla mümkündür. Çünkü o tadın farkına varmak için içimizdeki kilitli kapıları açmamız gerek. Ruhun anahtarlarına sahip olmadan o kilitli kapıları açmak zordur. Ufuk bulanıklığının berraklaşması mümkün değildir.

Bunun için hayatın özünde mevcut kalp dilini (sevgi dilini, şefkat dilini) geliştirmek çok önem arz etmektedir. Kalp dilinin gelişmiş olduğu yerlerde, insan insana yurttur ve de onurdur.

Bu bağlamda güç gösterisine, gösterişe kapılmadan tevazu ile çalışmak, hizmet alanımıza pozitif değer katmak çok önemlidir. Çünkü yaşamın pozitif enerjisine ve toplumsal huzura katkı sunmak, hayatın temel maksatlarından birisidir. Ve başarının da, mutluluğun da, cennetin de giriş kapısını aralamaktadır.

Beslenen taraf kazanır misali, ruhun insan yaşamında etkin olabilmesi ve meyve verebilmesi, her türlü küçüklüğün-büyüküğün yenilmesine ve ruhu kaplayan bencil çamurların temizlenmesine bağıdır. Yazılmış olduğu üzere, **"Kendi benliğine eken, benlikten ölüm biçecektir. Ruh'a eken, ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir"** (Galatyalılar 6:8).

Türkiye'de kendi alanında uzman bir tıp doktoru ve bilim insanı olan yazar Sayın Şafak Nakajima hocamızın bu bağlamla alakalı bir düşüncesini aktarmak istiyorum.

Şöyle diyor: **"Dışsal amaçlar bizi kendi özümüzden koparıp uzaklaştırırken, içsel amaçlar bizi özümüze yaklaştırıyor, kendimizle buluşturuyor, hayatla barıştırıyor. Yanında rahat hissettiğiniz insanlara dikkat edin. Bu insanların gösterişten uzak, sade, mütevazı, kendisini başkalarına beğendirmek için çırpınmayan, kendi olabilen, içsel amaç ve değerlere sahip gerçek insanlar olduklarını göreceksiniz."**

Yusuf Beğtaş